Adrian Beschea

Atac nuclear

Adrian aştepta trenul spre Bucureşti. Era foarte fericit, în sfârşit reuşise să-i convingă pe nenorociţii ăia de la Braşov că ideea implementării cu circuite Moore era cea mai bună. Se gândea că şeful lui, ofticatul ăla de Oprescu o să-l trateze cu ceva mai mult respect. Un sunet stresat îl tulbura.

„Stimaţi călători din cauza unui atac nuclear asupra capitalei, trenul accelerat 1746 de la Satu-Mare în direcţia Predeal, Ploieşti Vest, Bucureşti Nord a fost anulat”. Vocea era impasibilă, nu avea nici cea mai mică inflexiune, de parcă ar fi anunţat că la cantină nu se mai servesc chiftele. Vestea îl făcu să zâmbească, totuşi nu era 1 aprilie…

„Braşovenii ăştia sunt chiar morbizi ştiam că trenurile spre Bucureşti au tot timpul întârziere dar scuză asta e un pic ridicolă” gândea el în timp ce forma numărul secretarei. În loc să răspundă secretara, a răspuns un robot de la Connex „Aţi apelat numărul 091343232 Din cauza unui atac nuclear asupra capitalei, acest număr este momentan inaccesibil. Vă rugăm reveniţi”.

Era de-a dreptul uluit. Ce naiba se întâmplă? Se uită în jurul lui.

Oamenii se îndreptau liniştiţi spre ieşirea din gară. Nimeni nu se grăbea, nimeni nu schiţa nici cel mai mic gest de surprindere, şi cu atât mai puţin de teamă. Unul îl mai întrebă cât este ceasul, altul îi cerea un foc. El se uită prin ei, şi nu înţelegea ce se întâmplă.

Deodată i se lumină faţa. Era clar. Era la camera ascunsă. Numai asta putea să fie. Sigur ăia de la Prima au aranjat cu secretara, au vorbit cu oamenii de pe peron să joace această piesă macabră şi el să fie victima. Se uită în stânga, se uită în dreapta… nimic.

În cele din urmă se hotărî să joace şi el piesa că un om spiritual, inteligent şi cu simţul umorului, aşa că se îndreptă agale spre ieşirea din gară. Se duse mai întâi la informaţii

— Spuneţi-mi, vă rog care este următorul tren spre Bucureşti

— Nu mai sunt trenuri, s-au anulat toate, domnule. spuse pe un ton de generic femeia de la ghişeu

— Şi nu vi se pare un pic straniu?

Femeia se uită un pic nedumerită la el dar nu răspunse nimic. Avea privirea pe care o afişează un funcţionar care lucrează cu publicul atunci când se protejează de ciudaţii cu care, fără îndoială are de a face în fiecare zi şi din cauza cărora primeşte sporul de stres de 10%

Situaţia devenea din nou strsanta. Nu era nicio cameră ascunsă. Se afla într-un oraş de ciudaţi.

„Oare chiar atât de mult ne iubesc cei din provincie? Bucureştiul e probabil în ruine şi lor nici că le pasă Nu!! cineva îşi bate joc de mine”. Ieşi în faţa gării şi îşi roti privirea în stânga şi în dreapta. Nicio urmă de agitare. Văzu imediat un Internet Café şi porni de îndată într-acolo.

Cum a dat de un calculator liber a tastat www.ProTV.ro, site-uri încă mergea dar nu era actualizat. www.home.ro, la fel. Încercă mai apoi la www.cnn.com şi dădu de ştiri bombe cum că Kournikova are un nou prieten, Aguillera fumează Kent, Brad pit s-a înecat cu o măslină etc. Porni motorul de căutare de la www.google.com şi tastă „atac + nuclear + Bucureşti” găsi un site în ceva care semăna cu poloneza... Nimic nu era edificator. La chioşcuri nu era decât „Bună ziua Braşov” „Braşoveanul” „Gazeta de Transilvania” „Monitorul de Braşov” şi tot felul de ziare locale care nu se sinchiseau de un asemenea incident amănunt.

Iar avu o revelaţie. Pentru a doua oară în ultimele 30 de minute, faţa i se lumină. „E clar. E evident. Trec printr-un efect de Fight Club. Totul se leagă, am fost foarte stresat cu nemernicii ăştia, n-am dormit prea bine, asta trebuie să fie. Trebuie că delirez. Mă duc la hotel, dimineaţa mă trezesc de-a binelea”. Zis şi făcut. Se duse la hotel, dădu să arate cardul BCR dar recepţionera îl refuză politicos.

— Ne pare rău, nu acceptăm carduri emise în Bucureşti

— Din cauza atacului, nu-i aşa?

— Aşa este, domnule.

Adrian surâse amar şi se gândi că trebuie neapărat să doarmă şi încă bine de tot. Plăţi în bani gheaţă şi nu mai stătu nicio secundă în plus în holul de altfel luxos al hotelului Aro Palace.

Dimineaţa începu destul de neplăcut pentru omul nostru. Vecinul de alături dăduse televizorul prea tare. Era pe Antena 1 „Fe Braşov a anulat azi dimineaţă drumul spre Bucureşti din pricina atacului nuclear Divizia A are acum doar 11 echipe, astfel încât Braşov se afla în acest moment pe locul 4 cu şanse mari de a accede în tururile preliminare ale Cupei UEFA”.

Adrian era perplex. Noi întrebări îi treceau prin cap. Cine a putut să bombardeze Bucureştiul? De ce? Câte oraşe au mai fost afectate? Ploieştiul a intrat sub ciupercă?

Şi pentru a treia şi ultima oară i s-a luminat faţa. De fapt de data asta i s-a înnegrit. Ungurii au fost de vină. Era clar.